

אשר רייד : הברוש

ממלט אף גאה הוא עומד
בוודד בבקרים ובלילות נווד
תמיד ראשו מכוכב לכוכב ולא תגמד.
צננים לקנים על כדירותו סוככים
שוצט הרום אנטנו אחים.
ובאכיב אני רואה אותו, ברוש
נענפו אורכים לאוני ללחש
את הרהוריהם. שמש מנשקת את גופו
ושנשיו מורידים באדמה לכבש
את הקר או למות. בסופו
של דבר לא זאת השאלה. ללבש
הוא ממהר עקשו ללבש רום סתוית
אשר תטה את סוהו אל סלוני —
צניו יתקרו, יסקרו את גוני,
ובלילה תתמרק הדממה והוא ישמיט
את הנצה הענשה מעל מצחו ושוב יקנה ברוש
גאה ומצחצח. על כרבלת צמרתו
יצמחו כוכבים, החרם בקריש
את בשרו הברושי והוא לא ירגיש
בי, בקר לא יזכר

איך אני פצם בעודי ילד,
את גנפיו סלמתי לחרש
ולתמריא עצם בראש
זקוף בקרוש.

אל השחקים הרחוקים — — —